הכסיל

איטליה

חי פעם סוחר אחד, עשיר מאוד אך לא באושר. היה לו רק בן אחד וזה היה טיפש כזה שלא ידע כמה זה שתים ועוד שתים. בסוף אבא לא יכול היה לסבול יותר את טיפשותו.
מימרה עתיקה אומרת "עדיף טיפש בדרכים, מטיפש בבית" והאב החליט לשלוח אותו לנדוד בעולם.
הוא נתן לבנו הרבה כסף ושלח אותו מהבית, לחפש את מזלו בארצות אחרות.
מוסציונה, כי כך קראו לבחור, עלה על סוס ויצא בכוון ונציה, בתקווה שימצא שם ספינה אשר תביא אותו לקהיר. הוא רכב זמן מה ובדרך פגש באדם שעמד לרגלי עץ צפצפה. מתוך סקרנות שאל אותו מוסציונה "מה שמך, ידידי, מאין אתה ומה כישוריך?"
ענה לו האיש "שמי 'מהר-ממחשבה', באתי מעיר מרוץ ואני יודע לרוץ מהר מברק."
זה הייתי רוצה לראות" אמר מוסציונה."
אז המתן כאן רגע, ואראה לך כי אמת דברי."
רק מילים אלה יצאו מפיו כשבשדה הופיע צבי צעיר. 'מהר-ממחשבה' נתן לו לרוץ קצת קדימה ואחר כך רץ אחריו במהירות ובקלות כזו, שאילו השדה היה מכוסה בקמח, לא היו רואים את עקבותיו. תוך ריצה הוא עבר את הצבי, שרץ מבוהל.
מוסציונה התרשם מאוד מכך, ביקש מ'מהר-ממחשבה' שיצטרף אליו לדרך, והבטיח לגמול לו ביד רחבה.
מהר-ממחשבה' הסכים להצעה והם המשיכו בדרך ביחד. לא עברו דרך ארוכה כשפגשו אדם צעיר. מוסציונה עצר אותו ושאל "מה שמך, ידידי, מאין אתה ומה כישוריך?"
והאיש ענה מיד "קוראים לי 'אוזן-הארנב'. אני בא מעמק הסקרנות ואם אשים את אוזני לארץ אוכל לדעת את מה שקורה בעולם כולו, כל תככים שבחצרות מלכים ושל כפרים קטנים, וכל התוכניות של עכברים ואנשים."
אם כך, אמור לי מה קורה עכשיו בביתי"

אמר מוסציונה
הצעיר נשכב על הארץ, הצמיד אליה את אוזנו ואמר "איש זקן אומר לאישתו 'טוב שהתפטרנו ממוסציונה. אולי יחכים קצת אחרי ינדוד קצת בעולם."
די! די!" קרא מוסציונה "אמת דבריך, אני מאמין לך. בוא, תצטרף אלינו ויחד נצליח יפה."
הצעיר הסכים והם המשיכו ללכת. אחרי כברת דרך פגשו אדם שלישי ומוסציונה שאל שוב "מה שמך, ידידי, מאין אתה ומה כישוריך?"
קוראים לי 'קלעי-דיוק' ואני בא מעיר צלפים. אני יכול לירות בקשתי ולפגוע באפון המונח על אבן."
אולי תראה לנו איך אתה עושה זאת?" אמר מוסציונה
האיש שם אפון על אבן, התרחק למרחק רב וקלע מקשתו ישר לתוך האפון. גם לו הציע מוסציונה להצטרף לחבורה.
הם המשיכו ימים אחדים בדרך עד שראו קבוצת אנשים, שעבדו בשמש לוהטת וחפרו תעלה.
מוסציונה ריחם עליהם ושאל "ידידיי, איך תוכלו לעבוד בחום כזה? הרי בשמש כזו ניתן לבשל ביצה תוך דקה."
אך אחד האנשים ענה "אנו לא מרגישים כל חום, כי האיש הצעיר הזה שבנינו נושף על הגבות שלנו כמו רוח קרירה."
הבה נראה אותו" אמר מוסציונה.
בחור צעיר ניגש אליהם ומוסציונה שאל "מה שמך, ידידי, מאין אתה ומה כישוריך?"
והצעיר אמר "קוראים לי 'נשף-רוח' ואני בא מעיר הרוחות. בפי אוכל לעשות כל רוח שרק ארצה, אם תרצה רוח מערבית, אוכל לנשוף אותה מיד, ואולי תעדיף צפונית, וגם כזו אעשה בלי קושי, ואעיף את עצים העומדים שם, ממש מול עיניך."
הבה נראה" אמר מוסציונה והצעיר מיד התחיל להראות זאת. תחילה נשף בעדינות כך שנראה כאילו זו רוח קלה המנענעת עלי עצים, ואחר כך הסתובב והקים סערה

שעקרה שורה של אלונים גדולים.
מוסציונה שמח מאוד כשראה זאת וצירף את 'נשף-רוח' לחבורתו.
הם המשיכו בדרכם ופגשו אדם אחר ומוסציונה שאל אותו כמו את הקודמים "מה שמך, ידידי, מאין אתה ומה כישוריך?"
קוראים לי 'גב-חזק' ואני בא מעיר הכוח. אני חזק כל כך שאוכל להרים הר שלם על גבי, וארגיש כאילו זו נוצה קטנה."
הייתי רוצה שתוכיח לי זאת" אמר מוסציונה ואז 'גב-חזק' לקח על גבו ערמת סלעים וגזעי עצים כה גדולה, שלא ניתן היה להעמיס אותה על מאה קרונות.
מוסציונה צירף גם אותו לחברים שלו והם המשיכו בדרכם עד שהגיעו לארץ הקרואה עמק הפרחים.
שם שלט למלך של הארץ הזו הייתה בת שידעה לרוץ מהר כמו רוח ובקלות כזו שיכלה לעבור בשדה תבואה בלי לכופף אפילו גבעול אחד. כשהנסיכה הגיעה לפרקה, המלך הודיע שיוכל לקבל אותה לאישה רק מי שיתחרה בריצה עם הנסיכה וינצח. אך אם יפסיד, ישלם בראשו.
כשרק מוסציונה שמעה את ההכרזה המלכותית, פנה למלך והודיע שהוא מוכן להתחרות עם הנסיכה. אך כשהגיע זמן התחרות הוא אמר שאינו מרגיש בטוב ושמישהו אחר יתפוס את מקומו.
לי זה היינו הך" אמרה קנטללה הנסיכה."
"שירוץ מי שירצה. אני מוכנה להתחרות בו."
בזמן המוסכם המקום התמלא צופים סקרניים וברגע המיועד נעמדו 'מהר-ממחשבה' וקנטללה במקום הזינוק.
כשתקעו בחצוצרת כסף שני המתחרים התחילו במרוץ, ונראה היה כאילו כלב רודף אחרי ארנבת.
אך 'מהר-ממחשבה' היה מהיר יותר וכשהגיע למטרה כולם מחאו כף וקראו "הידד לאיש הזר!"
קנטללה הוטרדה מאוד מההפסד ודרשה שיתנו לה לנסות פעם נוספת. אבל באותו הערב שלחה ל'מהר-ממחשבה' ברכה

לנצחונו הראשון וגם טבעת אותה ביקשה שיענוד למחרת. הייתה זו טבעת עם אבן קסם שמנע מנושא אותה לא רק לרוץ אבל אפילו ללכת מהר.
ושוב מוקדם בבוקר התאסף קהל רב במסלול ההתחרות, ומרוץ של קנטללה ו'מהר-ממחשבה' התחיל. הנסיכה הייתה מהירה כרגיל, אבל 'מהר-ממחשבה' בקושי יכול היה לזוז. למזלו 'אוזן הארנב' שמע על התחבולה של הנסיכה וסיפר זאת ל'קלעי-דיוק'. זה לקח את קשתו, ירה בטבעת, והחץ הוציא מהטבעת שעל ידו של 'מהר-ממחשבה' את האבן הקסומה.
תוך שניה הצעיר יכול היה לרוץ שוב, השיג את הנסיכה והגיע לפניה למטרה בקלות.
הרעיון שמוסציונה יהיה לחתן שלו לא מצא חן בעיניו של המלך והוא אסף את יועציו כדי לשמוע איך להתפטר מהבחור.
המועצה החליטה שמוסציונה הוא עלוב מדי כדי לקבל את הנסיכה המהירה לאישה. הם יעצו למלך להציע למוסציונה סכום זהב מכובד, תמורת ויתור על הנסיכה.
המלך קיבל את הרעיון ברצון, קרא למוסציונה ושאל כמה זהב וכסף הוא רוצה תמורת הכלה שהובטחה לו. הנסיכה הייתה אמנם מהירה מאוד, אך לא יפה ולא נעימת הליכות, והיא לא משכה את מוסציונה במיוחד. לכן הוא התיעץ עם חבריו והודיע למלך שהוא מוכן להסתפק בזהב ובכסף שחבריו יוכלו לשאת על גבם.
המלך חשב שהוא מצליח להתפטר מהבחור מאוד בזול והורה להביא שקי זהב וכסף רבים. אלא שאז 'גב-חזק' התחיל להעמיס את האוצרות על גבו, וכמה שלא העמיסו עליו, עדיין עימד ישר ורק ביקש שיביאו יותר.
אוצר המלך התרוקן והוא היה צריך לשלוח שליחים לכל הארץ ולאסוף מנתיניו כל הזהב והכסף שהיה לנם. אך גם זה לא הספיק.
כשיועצי המלך ראו שעצתם לא הועילה הרבה, אמרו שיהיה זה מטופש להוציא כל העושר הזה מהארץ והציעו למלך לשלוח קבוצת חיילים, להתנפל על 'גב-חזק' ולקחת

את הכל חזרה.
המלך שלח חיל גדול של רגלים ורוכבים כדי לקחת את האוצר שהעמיס על עצמו 'גב-חזק'.
אלא ש'אוזן -הארנב' שמע את ההתייעצות וסיפר לחבריו עוד לפני שהחיל הופיע באופק.
כשרק ראשוני החיילים התקרבו לקבוצת החברים, 'נשף-רוח' הקים סערת רוחות כה חזקה שכל חיילי המלך הועפו הרחק משם, שכבו כולם מפוזרים בכל הארץ ולא יכלו אפילו לזוז.
מוסציונה עם חבריו יכלו עכשיו לצאת לדרך, בלי כל הפרעה נוספת.
הם חזרו לביתו של מוסציונה, ושם מוסציונה חילק את כל העושר בין חבריו, ששמחו מאוד על כך.
הוא בעצמו נשאר עם אביו, שהיה צריך בסוף להודות שבנו אינו טיפש כזה כפי שנראה לו קודם.